இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2022-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 16-ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.வினித் சரண்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.அனிருத்தா போஸ்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 443/2022

நஹர் சிங் .... மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

உத்தரப் பிரதேச மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் .... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம், 1973: பிரிவுகள் 164, 190(1)(பி), 209, 319 - குவிமுச பிரிவு 190(1)(பி)-இன் படி, ஒரு காவலர் அறிக்கை அடிப்படையில் ஒரு குற்றத்தை நீதிமன்றம் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அந்த காவல் அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராகப் பெயரிடப்படாத மற்றும் அத்தகைய

அறிக்கையின் பத்தி (2)-இலும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத எந்தவொரு நபருக்கும் அழைப்பாணை அனுப்பும் குற்றவியல் நடுவரின் அதிகாரம் - தீர்வு : குற்றம் புரிந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் அல்லது காவலர் அறிக்கையின் பத்தி 2-இல் பெயர் உள்ளவர்கள் தவிர வேறு நபர்களின் தொடர்பு குறித்த ஆதாரங்கள் குற்றவியல் நடுவர் முன் இருந்தால், அந்த நிலையில் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பின்னர் அத்தகைய நபர்களுக்கும் அழைப்பாணை அனுப்பலாம் - சட்டப்பிரிவு 164-இன் கீழ் அளிக்கப்படும் வாக்குமூலத்தையும் இந்த நோக்கத்திற்காக பரிசீலிக்கலாம்.

மாண்பமை நீதிமன்றம் பின்வரும் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்து பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

தீர்வு : 1. எந்த முன்தீர்முடிவுகளும் மு.த.அ. அல்லது காவலர் அறிக்கையில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு அழைப்பாணை அனுப்புவதில் குற்றவியல் நடுவர் அல்லது அமர்வு நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்தவில்லை.

[பத்தி 20][812-டி]

தரம் பால் மற்றும் பிறர்-எதிர்-ஹரியானா மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் (2014) 3 **உ.நீ.வ** 306 : [2013] 13 **உ.நீ.அ** 1052; *ஹர்தீப் சிங்-எதிர்-பஞ்சாப் மாநில அரசு மற்றும் பிறர்* (2014) 3 **உ.நீ.வ** 92 : [2014] 2 **உ.நீ.அ** 1; *ரகுபன்ஸ் துபே -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு* **எ.ஐ.ஆர் 1967 எஸ்.சி** 1167 : [1967] 2 **உ.நீ.அ** 423 – **ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் பின்பற்றப்பட்டன.**

2. இந்த வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் பெயர் சட்டப்பிரிவு 164-இன் கீழ் பாதிக்கப்பட்டவர் அளித்த வாக்குமூலத்தில் இருந்து தெரிய வந்தது. இந்த நடவடிக்கையில், நிகழ்நிலை புகார்தாரர் அளித்த தனி விண்ணப்பத்தின் அடிப்படையில் குற்றவியல் நடுவர் செயல்பட்டார். குற்றம் புரிந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் அல்லது காவலர் அறிக்கையின் பத்தி 2-இல் பெயர் உள்ளவர்கள் தவிர வேறு நபர்களின் தொடர்பு குறித்த ஆதாரங்கள் குற்றவியல் நடுவர் முன் இருந்தால், அந்த நிலையில் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பின்னர் அத்தகைய நபர்களுக்கும் அழைப்பாணை அனுப்பலாம். காவல்துறையால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் தவிர வேறு சிலரும் குற்றத்தில்

சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என்ற முடிவுக்கு வருவதற்கு, குற்றவியல் நடுவர் தன் முன்னுள்ள ஆதாரங்களை ஆராய வேண்டும். இந்த ஆதாரங்கள் காவலர் அறிக்கை, குற்ற அறிக்கை அல்லது மு.த.அ.-க்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதில்லை. சட்டப்பிரிவு 164-இன் கீழ் அளிக்கப்படும் வாக்குமூலத்தையும் இந்த நோக்கத்திற்காக பரிசீலிக்கலாம். இந்த வழக்கின் பொருண்மைகளை பார்க்கும்போது, உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்ட குற்றவியல் நடுவரின் உத்தரவில் எந்த பிழையும் இல்லை.

[பத்திகள் 21 மற்றும் 22][812-இ-எச்; 813-ஏ-பி]

ஸ்வில் லிமிடெட் -எதிர்- டெல்லி மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் (2001) 6 உநீவ 670 : [2001] 1 துணை. உநீஅ 527; *ராஜ் கிஷோர் பிரசாத்-எதிர்-பீகார் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர்* (1996) 4 உநீவ 495 : [1996] 2 துணை. உநீஅ 125; *கிஷன் சிங் மற்றும் பிறர் -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு* (1993) 2 உநீவ 16 : [1993] 1 உநீஅ 31; *நிசார் மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- உ.பி. மாநில அரசு* (1995) 2 உநீவ 23 : [1994] 5 துணை. உநீஅ 368; *பல்வீர் சிங் மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- ராஜஸ்தான் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர்* (2016) 6 உநீவ 680 : [2016] 2 உநீஅ 504; பி.சி.

குலாட்டி -எதிர்- லஜ்யா ராம் மற்றும் பிறர் **எ.ஐ.ஆர் 1966 எஸ்.ஸி 595 : [1966] 1 உ.நீ.அ 560 - ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் குறிப்பிடப்பட்டன.**

பார்வையிடப்பட்ட முன்தீர்முடிவுகள்

[2001] 1 துணை. உ.நீ.அ 527	பத்தி 9	குறிப்பிடப்பட்டது
[2013] 13 உ.நீ.அ 1052	பத்தி 10	பின்பற்றப்பட்டது
[2014] 2 உ.நீ.அ 1	பத்தி 13	பின்பற்றப்பட்டது
[1996] 2 துணை. உ.நீ.அ 125	பத்தி 14	குறிப்பிடப்பட்டது
[1993] 1 உ.நீ.அ 31	பத்தி 14	குறிப்பிடப்பட்டது
[1994] 5 துணை. உ.நீ.அ 368	பத்தி 14	குறிப்பிடப்பட்டது
[2016] 2 உ.நீ.அ 504	பத்தி 14	குறிப்பிடப்பட்டது
[1967] 2 உ.நீ.அ 423	பத்தி 16	பின்பற்றப்பட்டது
[1966] 1 உ.நீ.அ 560	பத்தி 17	குறிப்பிடப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 443/2022.

மாண்பமை அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றம் குற்றவியல் பல்வகை நீதிப்பேராணை மனு எண் 11538/2015-இல் 14.05.2015-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவுக்கு எதிராக இம்மேல்முறையீடு எழுகிறது.

முன்னிலையாகும் வழக்குரைஞர்கள்

மேல்முறையீட்டாளருக்காக : மூத்த வழக்குரைஞர் திரு.எஸ்.என்.ஜா, திரு.சந்தோஷ் குமார் மிஸ்ரா, திரு.பப்பி ஜா, திரு.பிரேம் பிரகாஷ்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக : திரு.ராஜன் குமார் சௌரசியா, திரு.சர்வேஷ் சிங் பகேல், திரு.அர்தேந்துமௌலி குமார் பிரசாத், திரு.அபூர்வ் குரூப், பிரசாந்த் சிங், திரு.ஆஷிஷ் மதான், திரு.நிதி மிட்டல்

தீர்ப்புரை

மாண்பமை நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.அனிருத்த போஸ் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம், 1973-இன் (சட்டம்) பிரிவு 190(1)(பி)-இன் கீழ் காவலர் அறிக்கையின் அடிப்படையில் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் குற்றவியல் நடுவர், காவலர் அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராக குறிப்பிடப்படாத மற்றும் அந்த அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர் இல்லாத எந்த நபருக்கும் அழைப்பாணை அனுப்ப முடியுமா என்பதே இந்த மேல்முறையீட்டில் நாங்கள் விவாதிக்கப்போகும் கேள்வி. இந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட நபரான மேல்முறையீட்டாளர் முதல் தகவல் அறிக்கையிலும் பெயரிடப்படவில்லை. அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றம் 14 மே 2015-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய தீர்ப்புரையில் இக்கேள்விக்கு ஆதரவாக கருத்து தெரிவித்துள்ளது. இந்த தீர்ப்புரைக்கு எதிராக மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. புலந்த்ஷஹர், உத்தரப் பிரதேசத்தின் தலைமை நீதித்துறை நடுவர் (த.நீ.ந.) இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860-

இன் (1860-ஆம் ஆண்டுச் சட்டம்) பிரிவுகள் 363, 366 மற்றும் 376-இன் கீழான குற்றங்களை 8 ஆகஸ்ட் 2012-ஆம் தேதியன்று காவலர் அறிக்கையின் அடிப்படையில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டார். இவை அமர்வு நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய குற்றங்கள். காவலர் அறிக்கையில் இரண்டு நபர்களின் பெயர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன - யோகேஷ் மற்றும் ரூபா (பின்னவரின் பெயர் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ரூபா மற்றும் ரோபா என மாறி மாறி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது). காவலர் அறிக்கை, பாதிக்கப்பட்டவரின் (குற்றமுறையீட்டாளர்) தாயார் 9 மே 2012-ஆம் தேதியன்று புலந்த்ஷஹர் மாவட்டம், சிகார்பூர் உப-மாவட்டம், சத்தாரி காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்த முதல் தகவல் அறிக்கையின் (மு.த.ச) அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த மு.த.அ.-இல், 4 மே 2012-ஆம் தேதியன்று, அவரது சிறுமி மகள் சொன்ன யோகேஷ் மற்றும் அவரது இரண்டு மூன்று கூட்டாளிகளால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். பின்னர், எக்ஸ்-ரே அடிப்படையில் ஒரு ரேடியாலஜிஸ்ட் அவர் சிறுமி அல்ல, சுமார் 18 வயது வயது வந்தவர் என்று கண்டறிந்தார். ஆனால் பாதிக்கப்பட்டவரின் வயது பிரச்சினை இந்த மேல்முறையீட்டில் சர்ச்சைக்குரியதாக இல்லை.

3. புலனாய்வு அதிகாரி 10 மே 2012-ஆம் தேதியன்று குற்றமுறையீட்டாளரை மீட்டார். அதே நாளில் அவரது வாக்குமூலம் சட்டப்பிரிவு 161-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. அந்த வாக்குமூலத்தில், சாராம்சமாக, யோகேஷ் தன்னை பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்ததாக கூறினார். பின்னர் பாதிக்கப்பட்டவர் புலந்த்ஷஹர் கூடுதல் முதன்மை நீதித்துறை குற்றவியல் நடுவர் முன் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு, 14 மே 2012-ஆம் தேதியன்று சட்டப்பிரிவு 164-இன் கீழ் அவரது வாக்குமூலம் பதிவு செய்யப்பட்டது. அந்த வாக்குமூலத்தில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் ரூபா, யோகேஷ் மற்றும் இங்கு மேல்முறையீட்டாளரான நஹர் சிங் ஆகியோர் தன்னை பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்ததாக வெளிப்படுத்தினார். அவரது வாக்குமூலம் பின்வருமாறு பதிவு செய்யப்பட்டது:-

> "இது 02.05.2012-ஆம் தேதியன்று நடந்த சம்பவம். அப்போது நண்பகல் 12 மணி. அப்போது நான் பேருந்து நிலையத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். ரூபா மற்றும் யோகேஷ் என்ற இருவர் அங்கு நின்றிருந்தனர். இருவரும் என்னை பலவந்தமாக பஹாசுவுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு அவர்கள் இருவரும் நஹர் சிங்கை தொலைபேசியில் அழைத்தனர். அவர் ஒரு வாகனத்தில்

வந்தார், அனைவரும் என்னை அந்த நான்கு சக்கர வாகனத்தில் அமர வைத்து குர்ஜாவிற்கு அழைத்துச் சென்றனர். வாகனத்தை மூடிவிட்டு அனைவரும் ஒவ்வொருவராக என்னை பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்தனர். பின்னர் அனைவரும் மது அருந்தினர், பெப்சியில் கலந்து எனக்கும் பலவந்தமாக மது குடிக்க வைத்தனர். பின்னர் மீண்டும் அனைவரும் என்னை பலவந்தமாக பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்து, நீ யோகேஷின் மனைவியாக வாழாவிட்டால் உன் குடும்பத்தை அழித்துவிடுவோம் என மிரட்டினர். இவர்கள் என்னை மயக்க நிலைக்கு கொண்டு சென்று, வளையல்கள், பிச்சியா அணிவித்து, நெற்றி வகிடில் குங்குமம் இட்டு, கமௌனாவில் விட்டுச் சென்றனர். நான் என் தந்தை தாயுடன் செல்ல விரும்புகிறேன்."

(புத்தகத்தின் இணைப்பில் உள்ள வாக்குமூல நகலிலிருந்து அப்படியே மேற்கோள் காட்டப்பட்டது)

4. சட்டப்பிரிவு 161-இன் கீழ் பதிவான அவரது முதல் வாக்குமூலத்தில் நஹர் சிங்கின் பெயர் இடம்பெறவில்லை. பின்னர் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குற்ற அறிக்கையில்

யோகேஷ் மற்றும் ரூபா குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தனர். 8 ஆகஸ்ட் 2012-ஆம் தேதியன்று, புலந்த்ஷஹர் முதன்மை குற்றவியல் நடுவர், 1860-ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்பிரிவுகள் 363, 366 மற்றும் 376-இன் கீழான குற்றங்களை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் யோகேஷ் மற்றும் ரூபா ஆகியோருக்கு எதிராக விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டார். பின்னர் நிகழ்நிலை புகார்தாரராக இருந்த பாதிக்கப்பட்டவரின் தாய், குற்றவியல் வழக்கு எண் 102/2012-இல் முதன்மை குற்றவியல் நடுவர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீட்டாளரை நீதிமன்றத்தில் முன்னிலையாகும்படி உத்தரவிடக் கோரி மனு தாக்கல் செய்தார். இந்த மனுவில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது:-

> "குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் யோகேஷ் மற்றும் ரூபா மாவட்ட சிறையில் நீதிமன்றக் காவலில் உள்ளனர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங் கைது செய்யப்படவில்லை. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங் புகார்தாரர் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரை பல முறை மிரட்டி, அவருக்கு எதிரான வழக்கை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறியுள்ளார், இல்லையெனில் அவர்களை ஏதாவது பொய் வழக்கில் சிக்க

வைப்பதாக மிரட்டியுள்ளார். இது தொடர்பாக புகார்தாரர் நஹர் சிங்கை கைது செய்யவும், தனது குடும்பத்தின் பாதுகாப்பிற்காகவும் காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் மனு அளித்துள்ளார்.

இதன் பின்னர், இந்த வழக்கின் புலனாய்வு சத்தாரி காவல் நிலையத்திலிருந்து டிபாய் காவல் நிலையத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. டிபாய் காவல் நிலையத்தின் புலனாய்வு அதிகாரி நேர்மையான விசாரணை நடத்தவில்லை. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங்குக்கு எதிராக போதுமான ஆதாரங்கள் இருந்தும் குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்படவில்லை மற்றும் நஹர் சிங்கின் பெயர் நீக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் ரூபா மற்றும் நஹர் சிங் xxxx-இன் சம்மதமின்றி அவர் மீது பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்துள்ளனர், இது சட்டப்பிரிவுகள் 161 மற்றும் 164-இன் கீழ் பதிவான வாக்குமூலங்களில் இருந்து தெளிவாகிறது. வழக்கு குறிப்பேட்டில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங்கை அழைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் உள்ளன.

புகார்தாரர் மற்றும் அவரது மகள் டிபாய் காவல் நிலைய புலனாய்வு அதிகாரியிடம் நஹர் சிங் பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்தது குறித்து வாக்குமூலம் அளித்துள்ளனர். சட்டப்பிரிவு 190-இன் படி நீதிமன்றம் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறதே தவிர குற்றவாளியை அல்ல.

எனவே, இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றம் கிராமம் வான், காவல் நிலையம் சத்தாரி-யைச் சேர்ந்த மேக் சிங்கின் மகன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங்கை நீதிமன்றத்தில் முன்னிலையாகும்படி உத்தரவிட வேண்டும். நான் உங்களுக்கு நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன்."

(புத்தகத்தின் இணைப்பில் மனுவின் நகலிலிருந்து அப்படியே மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டவரின் பெயர் xxxx என மறைக்கப்பட்டுள்ளது)

5. 7 நவம்பர் 2012-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவில், மேல்முறையீட்டாளரை வழக்கு விசாரணைக்கு அழைப்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை என முதன்மை குற்றவியல் நடுவர் கண்டறிந்து, மேற்படி மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. வழக்கு கோப்பு 16 நவம்பர் 2012-ஆம் தேதியன்று மேல் நடவடிக்கைக்காகச் சமர்ப்பிக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. இந்த உத்தரவுக்கு எதிராக, நிகழ்நிலை புகார்தாரர் அமர்வு நீதிபதியின் சீராய்வு அதிகார வரம்பை நாடினார். அவரது மனு குற்றவியல் சீராய்வு எண் 588/2012-ஆக பதிவு செய்யப்பட்டு, புலந்த்ஷஹர் கூடுதல் மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதி நீதிமன்றம் எண் 1 முன் விசாரணைக்கு வந்தது. 13 ஜனவரி 2015-ஆம் தேதியன்று சீராய்வு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவில் இருந்து, இந்த வழக்கின் விசாரணை சத்தாரி காவல் நிலையத்தின் முதல் புலனாய்வு அதிகாரியிடமிருந்து டிபாய் காவல் நிலைய பொறுப்பு ஆய்வாளர் திரு. அசோக் குமார் யாதவிற்கு மாற்றப்பட்டதை நாங்கள் காண்கிறோம். இவ்வாறு, காவல் நிலையமும் மாற்றப்பட்டது. பின்னவரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குற்ற அறிக்கையின் அடிப்படையில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. மேற்படி உத்தரவில், விசாரணையின் போக்கைக் காட்டும் நிகழ்வுகளின் வரிசை சீராய்வு நீதிமன்றத்தால் பின்வருமாறு பதிவு செய்யப்பட்டது:-

"புகார்தாரரின் மகள் மீட்கப்பட்ட பிறகு, புலனாய்வு அதிகாரி அவரது வாக்குமூலத்தை 10.05.2012-ஆம் தேதியன்று குவிமுச பிரிவு 161-இன் கீழ் பதிவு செய்தார். பாதிக்கப்பட்ட xxxx தனது வாக்குமூலத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் யோகேஷின் பெயரை மட்டுமே குறிப்பிட்டார், அவர் தன்னை தூண்டிச் சென்று கடத்தியதாக கூறினார். பின்னர், கடத்தப்பட்டவரின் வாக்குமூலம் 14.05.2012-ஆம் தேதியன்று குற்றவியல் நடுவர் முன் குவிமுச பிரிவு 164-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது, அதில் பாதிக்கப்பட்டவர் யோகேஷ் தவிர மேலும் இரண்டு நபர்களான ரூபா மற்றும் நஹர் சிங் குற்றத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததாகக் கூறினார். குவிமுச பிரிவு 164-இன் கீழ் பதிவான மேற்கண்ட வாக்குமூலத்தை 19.05.2012-ஆம் தேதியன்று வழக்குக் குறிப்பேட்டில் குறிப்பிடும்போது, புலனாய்வு அதிகாரி ரூபா மற்றும் நஹர் சிங் ஆகிய இரண்டு நபர்கள் கூடுதலாக குற்றத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததால் இதச பிரிவு 376(ஜி)-ஐ சேர்த்தார். பிரிவு 376(ஜி) சேர்க்கப்பட்ட பிறகு, அப்போதைய காவல்நிலைய பொறுப்பு அதிகாரி ஹரிஷ் வர்தன் சிங் விசாரணையை மேற்கொண்டு, 03.06.2012-ஆம் தேதியன்று

பாதிக்கப்பட்டவரின் சகோதரர் வான் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ராமேஷ் சந்திரின் மகன் சோனு மற்றும் மற்றொரு நபர் வான் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பாபு லாலின் மகன் பாபி ஆகியோரின் வாக்குமூலங்களை பதிவு செய்தார். இரு சாட்சிகளும் சம்பவம் நடந்ததை உறுதிப்படுத்தினர். முன்மொழியப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங்கின் மனுவின் பேரில், புலந்த்ஷஹர் காவல் கண்காணிப்பாளர், புலனாய்வை 14.06.2012-ஆம் தேதியன்று சத்தாரி காவல் நிலையத்திலிருந்து டிபாய் காவல் நிலையத்திற்கு மாற்றி, புலனாய்வு அதிகாரி அசோக் குமாரிடம் ஒப்படைத்தார் என்பது பதிவுகளை பரிசீலிப்பதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. மேற்படி டிபாய் காவல் நிலைய பொறுப்பு ஆய்வாளர் அசோக் குமார் யாதவ், புலனாய்வின் போது, பாதிக்கப்பட்டவர் xxxx, அவரது தாய் திருமதி.கமலேஷ் ஆகியோரின் வாக்குமூலங்களை குவிமுச பிரிவு 161-இன் கீழ் மீண்டும் பதிவு செய்து, வான் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மேக் சிங்கின் மகன் நஹர் சிங்குக்கு xxxx-ஐ கடத்துவதில் எந்த பங்கும் இல்லை என்றும், அவர் மீது பாலியல் வன்புணர்ச்சி போன்ற எந்த

குற்றமும் புரியவில்லை என்றும் முடிவு செய்தார். அவர் கிராமத்தில் உள்ள பகைமை காரணமாக புகார்தாரர் மற்றும் நஹர் சிங்கின் எதிர்தரப்பினரால் மட்டுமே சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டார். இதன் விளைவாக, புலனாய்வு அதிகாரி பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் யோகேஷ் மற்றும் உடன்-குற்றவாளி ரூபா மீது குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்தார்."

(புத்தக இணைப்பில் இருந்து வழக்கு குறிப்பேட்டின் நகலிலிருந்து அப்படியே மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டவரின் பெயர் xxxx என மறைக்கப்பட்டுள்ளது)

6. சீராய்வு நீதிமன்றம், முதன்மை குற்றவியல் நடுவர் 7 நவம்பர் 2012-ஆம் தேதியன்று பிறப்பித்த உத்தரவை நீக்கறவு செய்தது, அந்த உத்தரவின் மூலம் நிகழ்நிலை புகார்தாரரின் மனு நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தது. வழக்கு முதன்மை குற்றவியல் நடுவர் நீதிமன்றத்திற்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டது, சீராய்வு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் செய்யப்பட்ட கருத்துரைகளின் அடிப்படையில் மேற்படி மனுவை தீர்வு செய்யுமாறு முதன்மை குற்றவியல் நடுவருக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. மேலும் சீராய்வு

நீதிமன்றத்தின் உத்தரவில், குற்றவியல் நடுவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் நஹர் சிங்கை வழக்கில் அழைப்பதற்கான சட்டப்பூர்வமான உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த உத்தரவு 13 ஜனவரி 2015-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பட்டது.

7. பின்னர், முதன்மை குற்றவியல் நடுவர் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட வழக்கை விசாரித்து, 5 பிப்ரவரி 2015-ஆம் தேதியன்று பிறப்பித்த உத்தரவில், நஹர் சிங்கை (மேல்முறையீட்டாளர்) 21 பிப்ரவரி 2015-ஆம் தேதியன்று விசாரணைக்கு அழைப்பாணை விடுமாறு உத்தரவிட்டார். முதன்மை குற்றவியல் நடுவரின் இந்த உத்தரவை மேல்முறையீட்டாளர் புலந்த்ஷஹர் அமர்வு நீதிபதி முன் குற்றவியல் சீராய்வு மனு தாக்கல் செய்து எதிர்த்தார். 20 ஏப்ரல் 2015-ஆம் தேதியன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில் சீராய்வு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. தள்ளுபடி உத்தரவுக்கு எதிராக, மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவியல் நீதிப்பேராணை மனு எண் 11538/2015 தாக்கல் செய்து அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகினார். உயர் நீதிமன்றத்தில், மற்ற அம்சங்களுடன், சட்டப்பிரிவு 190(1)(பி)-இன் கீழ் முதன்மை குற்றவியல் நடுவர் அதிகார வரம்பை செலுத்தியது இந்த வழக்கில் அனுமதிக்க முடியாதது என வாதிடப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் என்னவென்றால், குற்ற

அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராக பெயர் குறிப்பிடப்படாததால், சட்டப்பிரிவு 319-இன் கீழ் மட்டுமே அவரை அழைப்பாணை விடுக்க முடியும் என்பதாகும். இத்தகைய வாதங்கள் மேல்முறையீட்டுக்குள்ளான தீர்ப்புரையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சட்டப்பிரிவு 190 பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"190. **குற்றங்களை நடுவர்கள் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்.**

(1) இந்த அத்தியாயத்தின் காப்புரைகளுக்கு உட்பட்டு, முதல் வகுப்பு நடுவர் எவரும், (2)ஆவது உட்பிரிவின் படி இதற்கெனச் சிறப்பாக அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாவது வகுப்பு நடுவர் எவரும் -

(அ) எந்த நிகழ்மைகள் ஒருங்கே சேர்ந்தால், ஒரு குற்றமாகுமோ, அவற்றைக் குறித்து முறையீடொன்று வரப்பெற்றதன் பேரில்;

(ஆ) அத்தகைய நிகழ்மைகளைப் பற்றிய காவலறிக்கையின் பேரில்;

(இ) அத்தகைய குற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று, காவல் அலுவலரல்லாது வேறு எவரிடமிருந்தேனும் கிடைக்கப்பெற்ற தகவலின்பேரில், அல்லது தாமே சொந்தமாக அறிந்தததன் பேரில் அத்தகைய குற்றம் எதையும் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

(2) பரிசீலனை செய்வதற்கோ, ஓர் இராண்டாவது வகுப்பு நடுவருக்கு உண்டான தகுதிக்குட்பட்ட குற்றங்களை (1)ஆவது உட்பிரிவின் படி விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ள அவருக்குத் தலைமை நீதித்துறை நடுவர் அதிகாரமளிக்கலாம்."

8. மேல்முறையீட்டுக்குள்ளான 14 மே 2015-ஆம் தேதியன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புரையில், குற்றவியல் நீதித்துறையின் நன்கு நிலைநாட்டப்பட்ட கோட்பாட்டை உயர் நீதிமன்றம் மீண்டும் வலியுறுத்தியது - குற்றவியல் நடுவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறாரே தவிர குற்றவாளியை அல்ல என்பதே அது. குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டவர்களைத் தவிர, பதிவில் உள்ள ஆதார சாட்சியங்களை ஆராய்ந்து வேறு எவருடைய தொடர்பையும் கண்டறிவது குற்றவியல் நடுவரின் கடமை என உயர் நீதிமன்றம் கூறியது. குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்படாத நபர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளை ஆதரிக்கும் முடிவான ஆதாரங்கள் உள்ளன என குற்றவியல் நடுவர் முடிவுக்கு வந்தால், அத்தகைய நபர்களுக்கு எதிராகவும் நடவடிக்கை எடுப்பது அவரது கடமை. மேல்முறையீட்டுக்குள்ளான தீர்ப்புரையில் உயர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:-

> "கூடுதல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை அழைப்பது என்பது பொருண்மைகளின் குற்றத்தை உருவாக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் விசாரணைக்கு எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். விசாரணைக்கு எடுக்கும் நேரத்தில், குற்றவியல் நடுவர் நடவடிக்கைகளைத்

தொடங்குவதற்கு முதல் நோக்கில் நியாயமான காரணங்கள் உள்ளனவா என்பதை மட்டுமே பார்க்க வேண்டும். குற்றவியல் நடுவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முழு அதிகாரம் பெற்றவர், மேலும் கு.வி.மு.ச பிரிவு 190-இன் கீழ் சில குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்ட பிறகு, குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்படாத, பதிவில் சில ஆதாரங்கள் அவர்களுக்கு எதிராக இல்லை என்பதன் காரணத்தால் மற்ற நபர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை தொடங்க முடியாது என்ற தடை எதுவும் இல்லை. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் கோரிக்கையின் பேரில் புலனாய்வு ஒரு காவல் நிலையத்திலிருந்து மற்றொரு காவல் நிலையத்திற்கு மாற்றப்பட்டது, அவர்களுக்கு புலனாய்வை ஒரு காவல் நிலையத்திலிருந்து மற்றொரு காவல் நிலையத்திற்கு மாற்றும் அதிகாரம் இல்லை. மற்றொரு காவல் நிலையத்திற்கு புலனாய்வு மாற்றப்பட்ட பிறகு, மேலும் புலனாய்வு நடத்தப்பட்டு கு.வி.மு.ச பிரிவு 161-இன் கீழ் சாட்சிகள் மீண்டும் விசாரிக்கப்பட்டு அதன் பின்னரே யோகேஷ் மற்றும் ரூபாவுக்கு எதிராக குற்ற

அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டவரின் வாக்குமூலம் கு.வி.மு.ச பிரிவு 164-இன் கீழ் நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட பிறகு இதச பிரிவு 376(ஜி) சேர்க்கப்பட்டது, இது ஒரு பொது ஆவணம், ஆனால் புலனாய்வு அதிகாரி திரு.ஹர்ஷ வர்தன் நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட பிரிவு 164-இன் கீழான வாக்குமூலத்துக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் காட்டவில்லை அல்லது கவனத்தில் கொள்ளவில்லை மற்றும் எஸ்.எஸ்.பி. புலந்த்ஷஹரின் உத்தரவின் பேரில் மேல்முறையீட்டாளரை விடுவித்து விட்டார், இது புலனாய்வு எவ்வாறு நடத்தப்பட்டது என்பதை தெளிவாக காட்டுகிறது. பின்னர் பாதிக்கப்பட்டவரின் வாக்குமூலம் அதைத் தொடர்ந்து பதிவு செய்யப்பட்டது என்ற பொருண்மை மட்டுமே, பிரிவு 164-இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குமூலத்தை மறைக்க முடியாது. பாதிக்கப்பட்டவர் பிரிவு 161-இன் கீழான தனது வாக்குமூலத்தில் மேல்முறையீட்டாளரின் தொடர்பை வெளிப்படுத்தவில்லை என்பதால் அவரை சந்தேகத்துடன் நடத்த முடியாது அல்லது நம்பகத்தன்மையை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது."

(கோப்புப் புத்தகத்தின் இணைப்பில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையிலிருந்து அப்படியே மேற்கோள் காட்டப்பட்டது)

9. இந்த மேல்முறையீட்டில் நாம் விவாதிக்கும் சட்டத்தின் வழக்கெழு வினாக்கள் தொடர்பாக, எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையில், உயர் நீதிமன்றம் **ஸ்விஸ் லிமிடெட். -எதிர்- டெல்லி மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர்** [(2001) 6 உநீவ 670] என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் ஒருங்கிணைப்பு அமர்வின் முன்தீர்முடிவை சார்வுற்றது. இந்த முன்தீர்முடிவில், சட்டப்பிரிவு 190-இன் கீழ் சில குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்ட பிறகு, பதிவில் ஆதாரங்கள் இருக்கக்கூடிய வேறு எந்த குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கும் எதிராக குற்றவியல் நடுவர் நடவடிக்கை தொடங்க முடியாது என்ற வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. அத்தகைய வாதம் நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்த வழக்கில் ஒருங்கிணைப்பு அமர்வு பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:-

"7. மேலும், இந்த வழக்கில், கு.வி.மு.ச பிரிவு 319-இன் வகையங்களைக் குறிப்பிடும் கேள்வியே எழவில்லை. அந்த

வகையம் எந்த குற்றத்தின் விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணையின் போதும் செயல்படும். இந்த வழக்கில், குற்றவியல் நடுவர் கு.வி.மு.ச பிரிவு 2(ஜி)-இன் கீழ் கருதப்படும் விசாரணையை நடத்தவில்லை அல்லது விசாரணையும் தொடங்கவில்லை. அவர் பிரிவு 190-இன் கீழ் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை தொடங்கும் தனது அதிகார வரம்பை பயன்படுத்தினார். சில குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்ட பிறகு, அடுத்த தேதியில், குற்ற அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராக பெயர் இல்லாத ஆனால் பதிவில் சில ஆதாரங்கள் உள்ள மற்ற நபர்களுக்கு எதிராக குற்றவியல் நடுவர் நடவடிக்கை தொடங்க முடியாது என்ற தடை கு.வி.மு.ச பிரிவு 190-இல் எதுவும் இல்லை."

10. இந்த வழக்கெழு வினாவில் இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு அமர்வுகளின் கருத்துகளில் வேறுபாடுகள் இருந்தன, இறுதியாக இந்த விவகாரம், **தரம் பால் மற்றும் பிறர் எதிர் ஹரியானா மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர்** [(2014) 3 உநீவ 306] என்ற வழக்கில்

அரசியலமைப்பு அமர்வால் தீர்வு செய்யப்பட்டது. இந்த தீர்ப்பின் விகிதத்தை விவாதிப்பதற்கு முன், சட்ட விவாதம் அந்த நிலைக்கு சென்ற பயணத்தை நாம் விவரிப்போம், இது **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கின் முன்தீர்முடிவிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:-

> "1. இந்த விடயம் முதலில் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வால் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என உத்தரவிடப்பட்டது, ஏனெனில் நீதியர் ஈராயங்களின் தீர்ப்புகளில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன - *கிஷோரி சிங் -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு* [(2004) 13 உநீவ 11 : (2006) 1 உநீவ (குற்ற) 275], *ராஜிந்தர் பிரசாத் -எதிர்- பஷீர்* [(2001) 8 உநீவ 522 : 2002 1 உநீவ (குற்ற) 28] மற்றும் *ஸ்வில் லிமிடெட் -எதிர்- டெல்லி மாநில அரசு* [(2001) 6 உநீவ 670 : 2001 உநீவ (குற்ற) 1205]. மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வால் 01.12.2004-ஆம் தேதியன்று விடயம் பரிசீலிக்கப்பட்டபோது [*தரம் பால்-எதிர்-ஹரியானா மாநில அரசு*, (2004) 13 உநீவ 9 : (2006) 1 உநீவ (குற்ற) 273], தீர்மானிக்க வேண்டிய கேள்வியுடன் நேரடி தொடர்புடைய இரண்டு மற்ற முன்தீர்முடிவுகள் நீதிமன்றத்தின்

கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டன. முதலாவது *கிஷன் சிங் - எதிர்- பீகார் மாநில அரசு* [(1993) 2 உ_நீவ 16 : 1993 1 உ_நீவ (குற்ற) 470], மற்றொன்று மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் தீர்ப்பு *ரஞ்சித் சிங்-எதிர்-பஞ்சாப் மாநில அரசு* [(1998) 7 உ_நீவ 149 : (2006) 1998 உ_நீவ (குற்ற) 1554].

2. *ரஞ்சித் சிங் வழக்கில்* [(1998) 7 உ_நீவ 149 : 1998 உ_நீவ (குற்ற) 1554] *கிஷன் சிங் வழக்கில்* [(1993) 2 உ_நீவ 16 : 1993 1 உ_நீவ (குற்ற) 470] செய்யப்பட்ட கருத்துரைகள் ஏற்கப்படவில்லை. அந்த கருத்துரைகள் என்னவென்றால், அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு கு.வி.மு.ச பிரிவு 193-இன் கீழ் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, பதிவில் உள்ள ஆதாரங்களிலிருந்து முதல் பார்வையில் விசாரணையில் தொடர்புடையதாக தெரியும் மற்ற நபர்களுக்கு அழைப்பாணை விடுக்க அதிகாரம் உள்ளது என்பதாகும்.

3. *கிஷன் சிங் வழக்கின்* [(1993) 2 உநீவ 16 : 1993 1 உநீவ (குற்ற) 470] முன்தீர்முடிவின்படி, அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு கு.வி.மு.ச பிரிவு 193-இன் கீழ் அத்தகைய அதிகாரம் உள்ளது. மறுபுறம், *ரஞ்சித் சிங் வழக்கில்* [(1998) 7 உநீவ 149 : 1998 உநீவ (குற்ற) 1554], மேல் விசாரணைக்காக வழக்கு அனுப்பப்பட்ட நிலையிலிருந்து, குவிமுச பிரிவு 230-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலையை அமர்வு நீதிமன்றம் அடையும் வரை, அந்த நீதிமன்றம் கு.வி.மு.ச பிரிவு 209-இல் குறிப்பிடப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை மட்டுமே கையாள முடியும் என்றும், அப்போது வரை வேறு எந்த நபரையும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் வரிசையில் சேர்க்க இடைநிலை கட்டம் எதுவும் இல்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

4. மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு [*தரம் பால்-எதிர்-ஹரியானா மாநில அரசு,* (2004) 13 உநீவ 9 : (2006) 1 உநீவ (குற்ற) 273] அத்தகைய முடிவின் விளைவை கவனத்தில் கொண்டது - குற்ற அறிக்கையின் பத்தி 2-இல் பெயர் உள்ள ஆனால் விசாரணைக்கு அனுப்பப்படாத குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை

கு.வி.மு.ச பிரிவு 193 மற்றும் பிரிவு 228-இன் கீழ் அமர்வு நீதிபதி தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி விசாரணை செய்ய முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், குற்ற அறிக்கை தயாரிக்கும் நேரத்தில் அமர்வு நீதிமன்றம் பதிவில் உள்ள ஆதாரங்களிலிருந்து பத்தி 2-இல் காட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகவும் குற்றம் நிரூபிக்கப்படும் என முடிவு செய்தாலும், அவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இல்லை மற்றும் கு.வி.மு.ச பிரிவு 319-இன் கீழான நிலை வரும் வரை காத்திருந்து, சாட்சியங்களிலிருந்து அவர்களின் தொடர்பு நிரூபிக்கப்பட்டால் அத்தகைய நபர்களை விசாரணையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக சேர்க்க வேண்டும். மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு குறிப்பிட்டபடி மேலும் ஒரு விளைவு - குற்றவியல் நடுவரால் விசாரிக்கப்படும் சிறிய குற்றங்களில், காவலர் அறிக்கையுடன் உடன்படாத பட்சத்தில் பத்தி 2-இல் குறிப்பிடப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இருக்கும், ஆனால் அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய கடுமையான குற்றங்களில், கு.வி.மு.ச

பிரிவு 319-இன் கீழான நிலை வரும் வரை நீதிமன்றம் காத்திருக்க வேண்டும்.

5. மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு *ரஞ்சித் சிங் வழக்கில்* [(1998) 7 உநீவ 149 : 1998 உநீவ (குற்ற) 1554] வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களுடன் உடன்படவில்லை, ஆனால் *ரஞ்சித் சிங் வழக்கில்* [(1998) 7 உநீவ 149 : 1998 உநீவ (குற்ற) 1554] எதிர்மறையான கருத்து மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வால் வெளியிடப்பட்டதால், இந்த விடயத்தை விசாரிக்கும் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, 01.12.2004-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் [*தரம் பால்-எதிர்-ஹரியானா மாநில அரசு,* (2004) 13 உநீவ 9 : (2006) 1 உநீவ (குற்ற) 273], விடயத்தை ஒரு நீதியர் பேராயத்தின் முன் வைப்பதற்காக தலைமை நீதியரசர் முன் வைக்குமாறு உத்தரவிட்டது."

11. **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வால் பதிலளிக்க வடிவமைக்கப்பட்ட கேள்விகள் பின்வருமாறு:-

"7.1. காவல் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு வழக்கு அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்படக்கூடியது என்று கண்டறியப்பட்டு, அந்த வழக்கு அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேல் விசாரணைக்காக அனுப்பிய பிறகு, மேலனுப்புகை செய்த குற்றவியல் நடுவருக்கு வேறு ஏதேனும் பங்கு உள்ளதா?

7.2 குற்றவியல் நடுவர் காவலர் அறிக்கையுடன் உடன்படாமல், அறிக்கையின் பத்தி 2-இல் வைக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகவும் விசாரணைக்கு ஒரு வழக்கு உள்ளது என நம்பினால், நபே சிங்குடன் சேர்த்து அவர்களின் பெயர்களையும் காவலர் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட வழக்கில் விசாரணைக்கு சேர்க்க அவர்களுக்கும் அழைப்பாணை அனுப்ப அவருக்கு அதிகார வரம்பு உள்ளதா?

7.3 மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்ப முடிவு செய்தபின், குற்றவியல் நடுவர் புகார் வழக்கின் நடைமுறையை பின்பற்றி அவர்களை அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேல் விசாரணைக்கு அனுப்பும் முன் சாட்சியங்களை பெற

வேண்டுமா அல்லது அத்தகைய நடைமுறையை பின்பற்றாமல் அவர்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்புவது சரியானதா?

7.4 அமர்வு நீதிபதி கு.வி.மு.ச பிரிவு 193-இன் கீழ் முதலேற்பு அதிகாரவரம்பு கொண்ட நீதிமன்றமாக அழைப்பாணை அனுப்ப முடியுமா?

7.5 வழக்கு அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேல் விசாரணைக்காக அனுப்பப்பட்ட பிறகு, அமர்வு நீதிபதி கு.வி.மு.ச பிரிவு 193-இன் கீழ் தனியாக அழைப்பாணை அனுப்ப முடியுமா அல்லது கு.வி.மு.ச பிரிவு 319-இன் கீழான நிலை வரும் வரை காத்திருந்து அதன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா?

7.6 *கிஷன் சிங் வழக்கின்*[(1993) 2 உநீவ 16 : 1998 உநீவ (குற்ற) 1554] முன்தீர்முடிவை நீக்கறவு செய்த *ரஞ்சித் சிங் வழக்கு* [(1998) 7 உநீவ 149 : 1993 உநீவ (குற்ற) 470] சரியாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதா இல்லையா?"

12. இத்தகைய சூழ்நிலையில் குற்றவியல் நடுவரின் அதிகார வரம்பின் நோக்கம் குறித்து **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வு பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:-

> 35. எங்களது கருத்துப்படி, கு.வி.மு.ச பிரிவு 173(2)-இன் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காவலர் அறிக்கையின் மீது விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு வழக்கை அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேல்விசாரணைக்காக அனுப்பும்போது குற்றவியல் நடுவருக்கு ஒரு பங்கு உள்ளது. குற்றவியல் நடுவர் காவலர் அறிக்கையுடன் உடன்படாத பட்சத்தில், அவருக்கு இரண்டு தேர்வுகள் உள்ளன. அவர் தாக்கல் செய்யப்படக்கூடிய எதிர்ப்பு மனுவின் அடிப்படையில் செயல்படலாம், அல்லது காவலர் அறிக்கையுடன் உடன்படாமல், நடவடிக்கையை தொடங்கி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்க்கு அழைப்பாணை அனுப்பலாம். அதன் பிறகு, அறிக்கையின் பத்தி 2-இல் பெயர் உள்ளவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க வழக்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என திருப்தி அடைந்தால், அந்த நபர்களை விசாரணை

செய்யலாம் அல்லது அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய வழக்கு என திருப்தி அடைந்தால், வழக்கை அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேல் விசாரணைக்காக அனுப்ப மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

36. இது எங்களை மூன்றாவது கேள்விக்கு கொண்டு செல்கிறது - இறுதி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் முதல் நோக்கில் வழக்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என திருப்தி அடைந்தால் குற்றவியல் நடுவர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை என்ன. இத்தகைய நிலையில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க குற்றவியல் நடுவர் முடிவு செய்தால், அவர் காவலர் அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே நடவடிக்கை எடுத்து, விடயத்தை விசாரிக்க வேண்டும் அல்லது அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய வழக்கு எனக் கண்டால் அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேல் விசாரணைக்காக அனுப்ப வேண்டும்."

13. மற்றொரு அரசியலமைப்பு அமர்வு **ஹர்தீப் சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு மற்றும் பிறர்** [(2014) 3 உ_நீவ 92] வழக்கில் **தரம் பால்** (மேற்படி) என்ற வழக்கின் முன்தீர்முடிவை பின்பற்றியது. **ஹர்தீப் சிங்** (மேற்படி) வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வு பின்வருமாறு கருத்துரைத்தது:-

> "111. *தரம் பால்* (சிபி) வழக்கில் [(2014) 3 உ_நீவ 306 : ஏஐஆர் 2013 எஸ்சி 3018] அரசியலமைப்பு அமர்வும் கூட, வழக்கு மேல் விசாரணைக்காக அனுப்பப்பட்ட பிறகு குற்ற அறிக்கையின் பத்தி 2-இல் பெயர் உள்ள ஒரு நபரை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராக அழைப்பாணை விடுக்க அமர்வு நீதிமன்றமும் தனது முதலேற்பு அதிகார வரம்பை பயன்படுத்த முடியும் என தீர்ப்பளித்துள்ளது. **இதன் பொருள், மு.த.அ-இல்கூட பெயர் குறிப்பிடப்படாத அல்லது குற்ற அறிக்கையில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத அல்லது மு.த.அ-இல் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு ஆனால் குற்ற அறிக்கையின் முக்கிய பகுதியில் அல்லாமல் பத்தி 2-இல் மட்டும் உள்ள மற்றும் கு.வி.மு.ச பிரிவு 193-இன் கீழ் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராக அழைப்பாணை விடுக்கப்படாத ஒரு**

நபரையும் கூட, மேற்படி சட்ட வகையங்களில் வழங்கப்பட்ட நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என நீதிமன்றம் திருப்தி அடையும் பட்சத்தில், நீதிமன்றத்தால் அழைப்பாணை விடுக்க முடியும்."

(முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது)

14. முன்னதாக, **ராஜ் கிஷோர் பிரசாத் -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர்** [(1996) 4 உ.நீ.வ 495] வழக்கில் ஒரு ஒருங்கிணைப்பு அமர்வு, புதிய குற்றவாளிக்கு அழைப்பாணை விடுக்க கு.வி.மு.ச பிரிவு 209-இன் கீழ் அதிகாரம் குற்றவியல் நடுவருக்கு வழங்கப்படவில்லை என்ற கருத்தை வெளியிட்டது. இந்த முன்தீர்முடிவில், **கிஷன் சிங் மற்றும் பிறர்- எதிர்- பீகார் மாநில அரசு** [(1993) 2 உ.நீ.வ 16] மற்றும் **நிசார் மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- உ.பி மாநில அரசு** [(1995) 2 உ.நீ.வ 23] ஆகிய வழக்குகளில் எடுக்கப்பட்ட நிலைப்பாட்டின் சரித்தன்மை சந்தேகிக்கப்பட்டது. பிந்தைய தீர்ப்பு **கிஷன் சிங்** (மேற்படி) வழக்கை பின்பற்றியது. **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வு **கிஷன் சிங்** (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் எடுத்த நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தி **ராஜ் கிஷோர் பிரசாத்** (மேற்படி) வழக்கை தள்ளுபடி செய்தது. சங்கதியில், மீண்டும் ஒரு ஒருங்கிணைப்பு அமர்வு **பல்வீர் சிங்**

மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- ராஜஸ்தான் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் [(2016) 6 உநீவ 680] வழக்கில் **தரம் பால்** (மேற்படி) மற்றும் **கிஷன் சிங்** (மேற்படி) ஆகிய இரண்டையும் பின்பற்றியது. பிந்தைய முன்தீர்முடிவில் (அதாவது, **கிஷன் சிங்**), பின்வருமாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது:-

> "13. பின்னர் கேள்வி என்னவென்றால் - கு.வி.மு.ச பிரிவு 319-ஐ தவிர்த்து, இதே போன்ற அதிகாரத்தை சட்டத்தின் வேறு ஏதேனும் வகையங்களில் கண்டறிய முடியுமா அல்லது சட்டத்தின் திட்டத்திலிருந்து அத்தகைய அதிகாரத்தை ஊகிக்க முடியுமா? குற்றவியல் சட்டத்தை இயக்கும் இரண்டு மாற்று முறைகளை நாம் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளோம்; சட்டத்தின் பிரிவு 154-இன் கீழ் காவல்துறையில் தகவல் தாக்கல் செய்வது அல்லது குற்றவியல் நடுவரால் புகார் அல்லது தகவலைப் பெறுவது. முந்தையது காவல்துறை விசாரணைக்கு வழிவகுக்கும் மற்றும் சட்டத்தின் பிரிவு 173-இன் கீழ் காவலர் அறிக்கையில் முடிவடையலாம், அதன் அடிப்படையில் சட்டத்தின் பிரிவு 190(1)(பி)-இன் கீழ் குற்றவியல் நடுவர்

விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். பிந்தைய வழக்கில், குற்றவியல் நடுவர் சட்டத்தின் பிரிவு 156(3)-இன் கீழ் காவல்துறை விசாரணையை உத்தரவிடலாம் அல்லது பிரிவு 190(1)(அ) அல்லது (இ), நேர்வுக்கேற்ப பிரிவு 204-உ/இ குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் பிரிவு 202-இன் கீழ் தானே விசாரணை நடத்தலாம். குற்றவியல் நடுவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, அவர் குற்றவாளியை விசாரணை செய்யலாம் (பிரிவு 191-இன் கீழ் வழக்கு மாற்றப்படும் சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர) அல்லது பிரிவு 209-இன் கீழ் அமர்வு நீதிமன்றத்தால் மட்டுமே விசாரிக்கப்பட வேண்டிய குற்றமாக இருந்தால் அவரை மேல் விசாரணைக்கு உட்படுத்தலாம். ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியபடி குற்றமே விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது குற்றவாளி அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நீதிமன்றம் *ரகுபன்ஸ் துபே -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு* [(1967) 2 உநீஅ 423] என்ற வழக்கில் குறிப்பிட்டபடி, குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு 'உண்மையில் குற்றவாளிகள் யார் என்பதை கண்டுபிடிப்பது'

நீதிமன்றத்தின் கடமையாகிறது மற்றும் 'காவல்துறையால் அனுப்பப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு சில நபர்களும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என நீதிமன்றம் கண்டால், அந்த நபர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது அதன் கடமை', ஏனெனில் 'கூடுதல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை அழைப்பது என்பது குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் தொடங்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதி'. இச்சட்டம் அமலுக்கு வந்த பிறகும் கூட, சட்ட நிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை; மாறாக *துபே வழக்கின்* [(1967) 2 உ.நீ.அ 423 : ஏ.ஐ.ஆர் 1967 எஸ்சி 1167 : 1967 குற்ற எல்.ஜே 1081] விகிதம் *ஹரேராம் சத்பதி -எதிர்- டிகாராம் அகர்வாலா* [(1978) 4 உ.நீ.வ 58 : 1978 உ.நீ.வ (குற்ற) 496 : (1979) 1 உ.நீ.அ 349 : ஏ.ஐ.ஆர் 1978 எஸ்சி 1568] என்ற வழக்கில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இந்த அளவுக்கு எந்த சிக்கலும் இல்லை."

15. தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகளைப் பொறுத்தவரை, இரண்டு அரசியலமைப்பு அமர்வுகளால் வழங்கப்பட்ட கருத்துக்களின் சட்ட நிலைப்பாட்டில்

ஒரு வேறுபாடு உள்ளது. **தரம் பால்** (மேற்படி) மற்றும் **ஹர்தீப் சிங்** (மேற்படி) வழக்குகளில், குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட நபர்களுக்கு அழைப்பாணைகள் அனுப்பப்பட்டன. இந்த இரண்டு முன்தீர்முடிவுகளும் கு.வி.மு.ச பிரிவு 193-இன் கீழ் அமர்வு நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு பயன்பாட்டையும் கையாண்டன. இந்த வகையம் பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

> "**193. அமர்வு நீதிமன்றங்கள் குற்றங்களை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்.**
>
> இந்தச் சட்டத்தாலோ, அவ்வப்போது அமலிலுள்ள வேறெந்தச் சட்டத்தாலோ வேறுவிதமாக வெளிப்படையாக வகை செய்யப்பட்டிருந்தாலன்றி, அமர்வு நீதிமன்றம் எதுவும், தன்னிடம் அவ்வழக்கு இந்தச் சட்டத்தின்படி நடுவர் ஒருவரால் மேல் விசாரணைக்காக அனுப்பப்பட்டிருந்தாலல்லாமல், குற்றம் எதையும், அவல் அதிகாரங்கொண்ட நீதிமன்றமாக விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல் ஆகாது."

16. இச்சட்டத்தில் இருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் அதிகார வரம்பு குற்றவியல் நடுவருக்கு (பிரிவு 190-இன் கீழ்) மற்றும் அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கும் (நாம் மேலே மேற்கோள் காட்டிய பிரிவு 193-இன் கீழ்) வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வினா **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில் ஆராயப்பட்டு இந்த வழக்கெழு வினாவில் பின்வருமாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது:-

> "**39.** இது எங்களை அடுத்த கேள்விக்கு கொண்டு செல்கிறது - பிரிவு 209-இன் கீழ் வழக்கை அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேலனுப்புகை செய்வதற்கு முன் குற்றவியல் நடுவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா. **ஒரு குற்றத்தை விசாரணைக்கு ஒரே முறை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பது நன்கு நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. குற்றவியல் நடுவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு பின்னர் வழக்கை அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேலனுப்புகை செய்யும் நிலையில், குற்றத்தை மீண்டும் புதிதாக விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு அழைப்பாணை அனுப்புவது சட்டத்திற்கு உட்பட்டதல்ல. குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள**

வேண்டுமென்றால், அது குற்றவியல் நடுவரால் அல்லது அமர்வு நீதிமன்றத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இச்சட்டத்தின் பிரிவு 193-இன் மொழி மிகத் தெளிவாக குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், குற்றவியல் நடுவரால் வழக்கு அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேலனுப்புகை செய்யப்பட்ட பிறகு, அமர்வு நீதிமன்றம் முதலேற்பு அதிகார வரம்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது மற்றும் அத்தகைய அதிகார வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் தொடர்புடைய அனைத்தும் அதில் அடங்கும். எனவே, பிரிவு 209-இன் வகையங்களை புரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், காவலர் அறிக்கையிலிருந்து வழக்கு அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என கண்டறிந்து வழக்கை அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேலனுப்புகை செய்வதில் குற்றவியல் நடுவர் செயலற்ற பங்கு வகிக்கிறார். மேலும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில் ஒரு பகுதி குற்றவியல் நடுவரால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது மற்றும் ஒரு பகுதி அமர்வு நீதிபதியால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது என்ற கேள்விக்கும் இடமில்லை."

(முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது)

குற்றவியல் நடுவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில் உள்ள அதிகார வரம்பின் நோக்கம் இந்த நீதிமன்றத்தால் முன்னதாக **ரகுபன்ஸ் துபே -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு** [எ.ஐ.ஆர் 1967 எஸ்.சி 1167] என்ற வழக்கில் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வால் ஆராயப்பட்டது. இந்த முன்தீர்முடிவு **கிஷுன் சிங்** (மேற்படி) வழக்கில் ஒருங்கிணைப்பு அமர்வால் சார்வுறப்பட்டது. பழைய சட்டம், 1898-இன் பொதுவாக ஒத்த வகையங்களை கையாளும்போது, இந்த நீதிமன்றத்தால் பின்வருமாறு கருத்துரைக்கப்பட்டது:-

> "8.....எங்கள் கருத்துப்படி, குற்றவியல் நடுவர் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, அவர் குற்றவாளிகளை அல்ல, குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்; ஒருமுறை அவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் உண்மையில் குற்றவாளிகள் யார் என்பதை கண்டுபிடிப்பது அவரது கடமை மற்றும் காவல்துறையால் அனுப்பப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு சில நபர்களும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என அவர் முடிவுக்கு வந்தால், அந்த

நபர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது அவரது கடமை. கூடுதல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை அழைப்பது என்பது அவர் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் தொடங்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதி. இந்த நீதிமன்றம் *பிரவின் சந்திர மோடி -எதிர்- ஆந்திர பிரதேச மாநில அரசு* [(1965) 1 உநீஅ 269] என்ற வழக்கில் சுட்டிக்காட்டியபடி "புகார்" என்ற சொல்லில் தெரியாத நபர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளும் அடங்கும். குற்றவியல் நடுவர் பிரிவு 190(1)(அ)-இன் கீழ் பொருண்மைகளின் புகாரின் அடிப்படையில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டால், குற்றம் புரிந்த நபர்கள் அப்போது தெரியாமல் இருந்தாலும் கூட அவர் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை தொடங்கப்படும். எங்கள் கருத்துப்படி, பிரிவு 190(1)(பி)-இன் கீழும் இதே நிலை நிலவுகிறது."

17. **கிஷுன் சிங்** (மேற்படி) வழக்கில், இச்சட்டத்தின் பிரிவு 193-இன் கீழ் அமர்வு நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பின் நோக்கம் விளக்கப்பட்டது, 1898-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இதே போன்ற வகையத்தைக் கையாளும் முன்தீர்முடிவைச்

சார்வுற்றது (**பி.சி. குலாட்டி-எதிர்-லஜ்யா ராம் மற்றும் பிறர்** [எ.ஐ.ஆர் 1966 எஸ்.சி 595]). அமர்வு நீதிமன்றம் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதன் உட்கருத்தை விளக்க **கிஷன் சிங்** வழக்கின் முன்தீர்முடிவில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர் "வரையறுக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்". அறிக்கையின் பத்தி 8-இல் (**கிஷன் சிங்**கின் வழக்கில்), பின்வருமாறு கருத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது:-

> "**8.** பழைய சட்டத்தின் பிரிவு 193 அமர்வு நீதிமன்றத்தை முதலேற்பு அதிகார வரம்பு கொண்ட நீதிமன்றமாக எந்த குற்றத்தையும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதிலிருந்து தடை செய்தது, ற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு நீதிபதியால் அதற்கு மேலனுப்புகை செய்யப்படாவிட்டால் அல்லது சட்டத்தில் அல்லது வேறு எந்தச் சட்டத்திலும் இதற்கு மாறாக வெளிப்படையான வகையம் இல்லாவிட்டால், அமர்வு நீதிமன்றம் நேரடியாக வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. மேற்படி வகையத்தின் சூழலில் இந்த நீதிமன்றம் *பி.சி. குலாட்டி* -

எதிர்- எல்.ஆர். கபூர் [(1966) 1 உநீஅ 560] என்ற வழக்கில் பின்வருமாறு கருத்துரைத்தது:-

"ஒரு வழக்கு அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு மேலனுப்புகை செய்யப்படும்போது, அமர்வு நீதிமன்றம் முதலில் மேலனுப்புகை செய்தல் சரியானதா என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும். சட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மேலனுப்புகை செய்தல் மோசமானது என கருதினால், அது வழக்கை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்க வேண்டும், இச்சட்டத்தின் பிரிவு 215-இன் கீழ் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. மேலனுப்புகை செய்தல் சட்டப்படி சரியானது என அமர்வு நீதிமன்றம் கருதும்போது மட்டுமே வழக்கின் விசாரணையை தொடர்கிறது. இந்த சூழலில்தான் அமர்வு நீதிமன்றம் முதலேற்பு அதிகார வரம்பு கொண்ட நீதிமன்றமாக குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறது மற்றும் இச்சட்டத்தின் பிரிவு 193-இல்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அத்தகைய விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல் இதுதான்."

18. அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள குற்றவியல் நடுவருக்குள்ள அதிகார வரம்பு நம் முன் சர்ச்சைக்குரியதாக இல்லை. காவலர் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின் குற்றவியல் நடுவருக்கு உள்ள வழிமுறை **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அறிக்கையின் பத்தி 39-இல் குற்றவியல் நடுவரின் அத்தகைய அதிகாரம் அல்லது அதிகார வரம்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த பத்தியை நாம் ஏற்கனவே இந்த தீர்ப்பில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளோம்.

19. இந்த வழக்கில் உள்ள மற்றொரு வேறுபாடு என்னவென்றால், **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கின் அரசியலமைப்பு அமர்வு மற்றும் **ரகுபன்ஸ் துபே** (மேற்படி) வழக்கின் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பொருண்மைகளின் அடிப்படையில், இரண்டு வழக்குகளிலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக சேர்க்கப்பட்ட நபர்களின் பெயர்கள் குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. இந்த பத்தி, **ரகுபன்ஸ் துபே** (மேற்படி) வழக்கின் தீர்ப்பிலிருந்து தெரிவது போல, "அனுப்பப்படாதவர்கள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு நபரின் பெயரைப் பதிவு செய்கிறது. அந்த வழக்கில்,

சம்பந்தப்பட்ட நபர் மு.த.அ.-இல் பெயரிடப்பட்டிருந்தார். ஆனால் அந்த காரணி மட்டுமே, மு.த.அ-இல் பெயர் குறிப்பிடப்படாத மற்றும் குற்ற அறிக்கையில் கூட பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு குற்றவாளியை அழைக்காமல் இருப்பதற்கு நீதிமன்றத்தால் ஒரு காரணமாக கருதப்படக்கூடாது என்பது எங்கள் கருத்து. இந்த தீர்ப்புகள் குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட நபர்களை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக சேர்க்க கோரிய வழக்குகளில் வழங்கப்பட்டன. எங்கள் கருத்துப்படி இந்த பொருண்மையில் முன்வைக்கப்பட்ட சட்ட கோட்பாடு இந்த வகையினருக்கு மட்டுமே (அதாவது, குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள்) அவர்களை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக அழைக்கும் அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்தவில்லை. **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில், குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயரிடப்பட்ட நபர்களுக்கு தொடர்புடைய இரண்டாவது கேள்வி (பத்தி 7.2) உருவாக்கப்பட்டது, ஆனால் அரசியலமைப்பு அமர்வின் முன் உள்ள சிக்கல் அந்த வகையினருக்கு மட்டுமே தொடர்புடையது. இது **ஹர்தீப் சிங்** (மேற்படி) மற்றும் **ரகுபன்ஸ் துபே** (மேற்படி) வழக்குகளில் முன்வைக்கப்பட்ட சட்ட நிலைப்பாடு. பிந்தைய முன்தீர்முடிவில், குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நீதிமன்றத்தின் கடமை "உண்மையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் யார் என்பதை கண்டுபிடிப்பது மற்றும் காவல்துறையால்

அனுப்பப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு சில நபர்களும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என முடிவுக்கு வந்தால், அந்த நபர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது அவரது கடமை" என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. அத்தகைய கடமை மற்ற நபர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர்கள் தோன்றியவர்களுக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக கருத முடியாது. நாம் ஏற்கனவே கவனித்தபடி மேற்கூறிய முன்தீர்முடிவுகளில், குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயரிடப்பட்ட நபர்களுக்கு அழைப்பாணை விடுப்பது பற்றிய கேள்வி சம்பந்தப்பட்டிருந்தது, எங்கள் கருத்துப்படி பத்தி (2)-இல் சேர்க்கப்படுவது என்பது காவலர் அறிக்கை அல்லது குற்ற அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக பெயரிடப்படாத நபர்களுக்கு அழைப்பாணை விடுப்பது தொடர்பான நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதற்கான தீர்மானிக்கும் காரணியாக கருதப்படவில்லை. **ரகுபன்ஸ் துபே** (மேற்படி), **தரம் பால்** (மேற்படி) மற்றும் **ஹர்தீப் சிங்** (மேற்படி) வழக்குகளில் முன்வைக்கப்பட்ட சட்டக் கோட்பாடு இந்த வகையினரின் (அதாவது, குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள்) விடயத்தில் அத்தகைய அதிகாரத்தின் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை.

20. **ரகுபன்ஸ் துபே** (மேற்படி), **ஸ்வில் லிமிடெட்** (மேற்படி) மற்றும் **தரம் பால்** (மேற்படி) ஆகிய வழக்குகளில், முதல் தகவல் அறிக்கையில் பெயரிடப்படாத குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை மேல் விசாரணைக்கு அனுப்பும் முன் காவலர் அறிக்கையின் அடிப்படையில் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நீதிமன்றம் அல்லது குற்றவியல் நடுவரின் அதிகாரம் அல்லது அதிகார வரம்பு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. காவலர் அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராக பெயரிடப்படாத ஒருவருக்கு அழைப்பாணை விடுக்க நீதிமன்றம் கு.வி.மு.ச பிரிவு 319-இன் கீழான அதிகாரம் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும் என்ற ஒரே கருத்து பார்வை காணப்படுகிறது. இது குற்றவியல் நடுவர் பிரிவு 190-இன் கீழ் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினாலும் அல்லது அமர்வு நீதிமன்றம் பிரிவு 193-இன் கீழ் அதிகார வரம்பை பயன்படுத்தினாலும் பொருந்தும். நாம் ஏற்கனவே எங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளோம் - குற்ற அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராகவோ அல்லது பத்தி (2)-இல் கூட பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு நபரின் தொடர்பு குறித்து, முதல் நோக்கில் ஆதாரங்கள் பதிவில் உள்ளன என குற்றவியல் நடுவர் திருப்தி அடைந்தால் அத்தகைய நபருக்கும் அழைப்பாணை அனுப்ப அதிகாரத்தை பயன்படுத்தலாம். எந்த முன்தீர்முடிவுகளும் மு.த.அ அல்லது காவலர் அறிக்கையில்

பெயர் குறிப்பிடப்படாத குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு அழைப்பாணை விடுப்பதில் குற்றவியல் நடுவர் அல்லது அமர்வு நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் அல்லது அதிகார வரம்பை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில் மட்டுப்படுத்தவில்லை அல்லது கட்டுப்படுத்தவில்லை.

21. தற்போதைய வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் பெயர் கு.வி.மு.ச பிரிவு 164-இன் கீழ் பாதிக்கப்பட்டவர் அளித்த வாக்குமூலத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டது. **தரம் பால்** (மேற்படி) வழக்கில் தெளிவாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளதாவது, குற்றவியல் நடுவர் காவலர் அறிக்கையுடன் உடன்படாத பட்சத்தில், அவர் தாக்கல் செய்யப்படக்கூடிய எதிர்ப்பு மனுவின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கை மேலனுப்புகை செய்யலாம். இந்த அதிகாரம் குற்ற அறிக்கையின் பத்தி (2)-இல் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட நபர்களுக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை, காவலர் அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக அடையாளம் காணப்பட்டவர்களைத் தவிர. இந்த நடவடிக்கையில், குற்றவியல் நடுவர் நிகழ்நிலை புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த தனி விண்ணப்பத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டார். குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என காவலர் அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக பெயரிடப்பட்டவர்கள் அல்லது பத்தி 2-இல் பெயர் உள்ளவர்களைத் தவிர

மற்றவர்களின் தொடர்பு காட்டும் ஆதாரங்கள் குற்றவியல் நடுவர் முன் இருந்தால், குற்றவியல் நடுவர் அந்த நிலையில் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அத்தகைய நபர்களுக்கும் அழைப்பாணை அனுப்பலாம். விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது நபர்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்ப, காவல்துறையால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் தவிர வேறு சிலரும் குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர் என்ற முடிவுக்கு வர குற்றவியல் நடுவர் தன் முன்னுள்ள ஆதாரங்களை ஆராய வேண்டும். இந்த ஆதாரங்கள் காவலர் அறிக்கை, குற்ற அறிக்கை அல்லது மு.த.அ-க்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதில்லை. கு.வி.மு.ச பிரிவு 164-இன் கீழ் அளிக்கப்படும் வாக்குமூலத்தையும் இந்த நோக்கத்திற்காக பரிசீலிக்கலாம்.

22. தற்போதைய வழக்கின் பொருண்மைகளைப் பார்க்கும்போது, உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட குற்றவியல் நடுவரின் உத்தரவில் எந்த பிழையும் இல்லை. அதன்படி நாங்கள் மேல்முறையீட்டுக்குள்ளான தீர்ப்புரையை உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

23. மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது மற்றும் இந்த விடயத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்ட இடைக்கால உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது.

24. நிலுவையில் உள்ள மனு(க்கள்), ஏதேனும் இருந்தால், முடிவு செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "